

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

07 aprilie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Gordilă Nicolae,

Judecători – Covalenco Elena, Diaconu Iurie, Guzun Ion, Toma Nadejda,

a judecat, fără citarea părților, recursul ordinar, declarat de către inculpatul, Mîndru Anatolie și apărătorul său, Coptu Sergiu, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 noiembrie 2014, în cauza penală privindu-l pe

Mîndru Anatolie Andrei, născut la 29 februarie 1972, originar și domiciliat mun. Chișinău bd. Dacia 60/3 ap. 22

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 29.05.2012 - 26.12.2013

2. instanța de apel: 25.01.2014 - 07.11.2014

3. instanța de recurs: 23.02.2015 - 07.04.2015

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 26 decembrie 2013 Mîndru A.A. a fost achitat de sub învinuirea săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 183 alin. (1) Cod penal, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

2. De către organul de urmărire penală, Mîndru A.A. a fost învinuit de faptul, că deținând funcția de șef de sectorul de construcție montaj pe bază de contract la Societatea pe acțiuni de construcții și amenajări "Consam", în baza ordinului Directorului general a SA "Consam" nr. 58-c din 11 august 2010, fiind conform art. 124 Cod penal persoana căreia, în organizația comercială, i se acordă, permanent, prin numire, anumite drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor și acțiunilor administrative, de dispoziție și organizatorico-economice, a comis încălcarea regulilor de protecție a muncii în următoarele circumstanțe:

La 19 martie 2011, aflându-se pe șantierul din str. Șoseaua Balcani 4/4, mun. Chișinău, ce aparține SA "Consam", violînd prevederile art. 43 alin. (2) din Constituție, care garantează dreptul salariaților la protecția muncii, acționând contrar prevederilor art. 9 alin. (1) al Legii securității și sănătății în muncă care stipulează că angajatorul este obligat să asigure securitatea și sănătatea lucrătorilor

sub toate aspectele ce țin de activitatea desfășurată și a prevederilor pct. 7 alin. 23) al Instrucțiunii de serviciu a dirigintelui de șantier a SA "Consam", aprobată la 01 aprilie 2010 de către directorul SA "Consam", potrivit căruia dirigințele de șantier trebuie să asigure starea bună și exploatarea corectă a schelelor în conformitate cu normativele în vigoare, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al inacțiunii sale, neprevăzând posibilitatea survenirii urmărilor ei prejudiciabile, deși trebuia și putea să o prevadă, nu a asigurat prezența unei schele corespunzătoare pentru efectuarea lucrărilor de astupare a rosturilor de pe pod, pentru lucrătorul Crîșmaru Vladimir, angajat la SA "Consam", prin ordinul directorului SA "Consam" nr. 106-c din 12 noiembrie 2010, care a fost atras la muncă în ziua dată, prin ordinul nr. 03/11 din 17 martie 2011, în rezultatul căror inacțiuni ultimul a căzut de pe scară, fiindu-i astfel cauzată conform raportului de expertiză medico-legale nr. 773/D din 30 martie 2012, vătămare corporală gravă.

Conform raportului de expertiză a tehnicii securității muncii nr. 1025/12 din 26 mai 2012, conținutul lucrărilor de pregătire a locului de lucru pentru muncitorii care urmau să efectueze și respectiv au efectuat lucrări de astupare a rosturilor de pe podul uneia din încăperile etajului doi, pe șantierul de construcție a blocului locativ cu două nivele de pe șos. Balcani, deservit de SC "Consam" SA și efectuate la data de 19 martie 2011 nu corespund cerințelor tehnicii securității muncii. Accidentul produs, soldat cu cauzarea vătămarilor corporale grave a angajatului SC "Consam" SA, Crîșmaru V., în opinia organului de urmărire penală, reprezintă accident de muncă grav. Între nerespectarea cerințelor pct. 7 alin. 23) al Instrucțiunii de serviciu a dirigintelui de șantier a SA „Consam” aprobată la 01 aprilie 2010 de către directorul SA "Consam", și producerea accidentului din 19 martie 2011, există legătură cauzală directă. Prin asigurarea cu schelă corespunzătoare pentru efectuarea lucrărilor menționate și prin supravegherea corespunzătoare a desfășurării lucrărilor de către dirigințele de șantier Mîndru A.A., probabilitatea producerii accidentului putea fi redusă la minim.

Acțiunile lui Mîndru A.A. au fost încadrate de către organul de urmărire penală în baza art. 183 alin. (1) Cod penal, *încălcarea regulilor de protecție a muncii, adică, încălcarea de către o persoană care gestionează o organizație comercială a tehnicii securității muncii, dacă această încălcare a provocat accidente cu oameni.*

3. Sentința menționată a fost contestată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Mîndru A.A. să fie recunoscut vinovat în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 183 alin. (1) Cod Penal, cu încetarea procesului penal în temeiul art. 275 pct. 4) CPP. În motivarea apelului, procurorul a invocat constatarea greșită a instanței de fond privind lipsa legăturii cauzale între încălcarea regulilor de protecție a muncii și urmările care au survenit, precum și dezacordul cu modalitatea de apreciere de către instanța de fond a probelor administrate la dosar, care în opinia părții acuzării demonstrează vinovăția lui Mîndru A.A. de cele imputate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 noiembrie 2014, apelul declarat a fost admis, casată sentința, pronunțată o hotărâre nouă, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Mîndru A.A. a fost recunoscut vinovat în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 183 alin. (1) Cod penal. În baza art. 60 alin. (1) lit. (a) Cod penal, Mîndru A.A. a fost liberat de răspundere penală, în legătură cu expirarea termenului de prescripție. În temeiul art. 225 alin. (4) Cod de procedură penală, a fost lăsată acțiunea civilă fără soluționare, fapt ce nu împiedică persoana care a înaintat acțiunea civilă de a o intenta în ordinea procedurii civile.

Instanța de apel a constatat că, Mîndru A.A. deținînd funcția de șef de sectorul de construcție montaj pe bază de contract la Societatea pe acțiuni de construcții și amenajări "Consam", în baza ordinului Directorului general a SA "Consam" nr. 58-c din 11 august 2010, fiind conform art. 124 Cod penal, persoana căreia, în organizația comercială, i se acordă, permanent, prin numire, anumite drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor și acțiunilor administrative, de dispoziție și organizatorico-economice, a comis încălcarea regulilor de protecție a muncii în următoarele circumstanțe:

La 19 martie 2011, aflîndu-se pe șantierul din str. Soseau Balcani 4/4, mun. Chișinău, ce aparține SA "Consam", violînd prevederile art. 43 alin. (2) din Constituție, care garantează dreptul salariaților la protecția muncii, acționînd contrar prevederilor art. 9 alin. (1) al Legii securității și sănătății în muncă care stipulează că angajatorul este obligat să asigure securitatea și sănătatea lucrătorilor sub toate aspectele ce țin de activitatea desfășurată și a prevederilor pct. 7 alin. 23) al Instrucțiunii de serviciu a dirigintelui de șantier a SA "Consam" aprobată la 01 aprilie 2010 de către directorul SA "Consam", potrivit căruia dirigintele de șantier trebuie să asigure starea bună și exploatarea corectă a schelelor în conformitate cu normativele în vigoare, dîndu-și seama de caracterul prejudiciabil al inacțiunii sale, neprevăzînd posibilitatea survenirii urmărilor ei prejudiciabile, deși trebuia și putea să o prevadă, nu a asigurat prezența unei schele corespunzătoare pentru efectuarea lucrărilor de astupare a rosturilor de pe pod, pentru lucrătorul Crîșmaru V., angajat la SA "Consam", prin ordinul directorului SA "Consam" nr. 106-c din 12 noiembrie 2010, care a fost atras la muncă în ziua dată, prin ordinul nr. 03/11 din 17 martie 2011, în rezultatul căror inacțiuni ultimul a căzut de pe scară, fiindu-i astfel cauzată, conform raportului de expertiză medico-legale nr. 773/D din 30 martie 2012, vătămare corporală gravă.

Conform raportului de expertiză a tehnicii securității muncii nr. 1025/12 din 26 mai 2012, conținutul lucrărilor de pregătire a locului de lucru pentru muncitorii care urmau să efectueze și respectiv au efectuat lucrări de astupare a rosturilor de pe podul uneia din încăperile etajului doi pe șantierul de construcție a blocului locativ cu două nivele de pe șos. Balcani, deservit de SC "Consam" SA și efectuate la data de 19 martie 2011 nu corespund cerințelor tehnicii securității muncii. Accidentul produs, soldat cu cauzarea vătămarilor corporale grave a angajatului SC "Consam" SA, Crîșmaru V., reprezintă accident de muncă grav. Între nerespectarea

cerințelor pct. 7 alin. 23) al Instrucțiunii de serviciu a dirigintelui de șantier a SA „Consam” aprobată la 01 aprilie 2010 de către directorul SA "Consam", și producerea incidentului din 19 martie 2011, există legătură cauzală directă. Prin asigurarea cu schelă corespunzătoare pentru efectuarea lucrărilor menționate și prin supravegherea corespunzătoare a desfășurării lucrărilor de către dirigințele de șantier Mîndru A.A., probabilitatea producerii accidentului putea fi redusă la minim.

Fapta constatată și reținută în sarcina inculpatului Mîndru A.A. a fost calificată de către instanța de apel, în baza art. 183 alin. (1) Cod penal, încălcarea regulilor de protecție a muncii, adică încălcarea de către o persoană care gestionează o organizație comercială a tehnicii securității muncii, dacă această încălcare a provocat accidente cu oameni.

Instanța de apel, a stabilit că procesul-verbal nr. 15 din 14.04.2011 privind cercetarea accidentului de muncă, întocmit de Inspecția Muncii și pus la baza achitării inculpatului, nu corespunde circumstanțelor de fapt petrecute la 19 martie 2011.

Astfel că, potrivit acestui proces-verbal, partea vătămată Crișmaru V., ar fi rezeamat o scară de peretele odăii, unde el efectua lucrările de curățenie și a urcat pe ea, treapta II-III, probabil să taie fire sub podul odăii, de unde a căzut jos pe podea, primind traume.

Aceste circumstanțe sunt lipsite de suport probatoriu, or potrivit declarațiilor părții vătămate și a martorului Antohi Vasile, colegul părții vătămate care se afla la 2 m distanță de partea vătămată în momentul producerii incidentului, au comunicat că „la data de 19.03.2011, Băbălău Igor care era brigadirul lor de dimineață le-a dat indicații ca ultimul împreună cu Crișmaru Vladimir să astupe rosturile de la etajul doi, să tăie firele din metal și să facă curățenie. Ei au primit indicația să astupe rosturile într-o odaie. Crișmaru Vladimir și-a pus o capră din metal de aproximativ un metru înălțime și a pus pe aceasta un panou din scânduri care un capăt l-a pus pe geam, iar al doilea capăt pe capra din metal. Crișmaru Vladimir avea două capre din metal, însă din cauza că era aproape de geam a luat panoul de pe o capră și l-a pus pe geam. Antohi Vasile, i-a adus două capre din alte odăi și a făcut ca și Crișmaru Vladimir, adică a pus două capre din metal și le-a pus scânduri pe acestea ca să poată ajunge la pod și să poată astupa rosturile. Crișmaru Vladimir lucra, astupa rosturile și la un moment dat a auzit că a icnit și s-a întors și l-a observat jos la podea. Era cu fața în jos iar casca de culoare orange i-a sărit de pe cap. Văzînd aceasta a mers repede la șeful de șantier Anatol Mîndru și i-a comunicat, iar acele a chemat ambulanța. Antohi Vasile după aproximativ 02 min., s-a întors înapoi în odaia în care se afla Crișmaru Vladimir și a dus schele ca să nu vadă ambulanța în altă odaie și a pus foarfecele acestuia și cineva din lucrători a adus o scară nu ține minte probabil și ultimul. Aceasta a făcut la indicația șefului de șantier Anatol Mîndru."

În aceste circumstanțe este ilegală constatarea instanței de fond referitoare la circumstanțele cauzei și anume că partea vătămată s-a urcat pe scară și nu pe

schele, precum și faptul că ei urmau să efectueze lucrări de curățenie și nu de astupare a rosturilor de pe pod.

Instanța de apel a apreciat că situația de fapt a fost temeinic stabilită în baza unei analize atente și obiective a întregului ansamblu probator administrat atât în faza de urmărire penală, cât și în mod direct și nemijlocit de către instanța de apel, faptele reținute în sarcina inculpatului fiind just încadrate juridic, încadrare ce corespunde situației de fapt reținute, fiind întrunite elementele tragerii la răspundere penală a inculpatului sub aspectul infracțiunii ce i se reține în sarcină.

Instanța de apel a mai conchis că inculpatul atât la urmărirea penală cât și în instanța de judecată a înaintat o versiune inventată în scopul evitării răspunderii meritate și ducerii instanței în eroare. Însă este demonstrat cu certitudine prin probele expuse supra că anume el era responsabilul de calitatea lucrărilor efectuate pe șantierul nominalizat și în ziua de 19.03.2011 zidarul Crișmaru V. a fost scos la lucru nu pentru a face curățenie pe teritoriu de rînd cu ceilalți angajați, ci pentru a astupa rosturile în încăpere. Anume Mîndru A.A. a dat indicațiile privind efectuarea acestor lucrări și anume Mîndru A.A. a fost anunțat primul de comiterea accidentului și el a invitat ambulanța, tot el a schimbat schela improvizată de partea vătămată cu o scară, urmărind scopul evitării consecințelor de răspundere pentru încălcările comise și de care era conștient de la bun început.

Argumentul inculpatului precum că el nu a semnat obligațiile de serviciu a șefului de sector și că aceste obligații le-a prezentat pentru semnare după producerea accidentului, de asemenea nu au servit drept temei pentru menținerea sentinței de achitare, de către instanța de apel.

La momentul angajării lui Mîndru A.A. acesta avea semnată instrucțiunea responsabilului de lucrări pe șantierul dat (f.d. 96 v.1), din care rezultă că el trebuia să răspundă atât de calitatea lucrului muncitorilor, cât și de asigurarea lor cu schele, scări și alte mijloace și totodată de exploatarea lor corectă.

Totodată, instanța de apel a constatat, că în cauză a intervenit termenul de prescripție prevăzut la articolul 60 alin.(1) lit. a) Cod penal, dat fiind, că infracțiunea a fost săvârșită la 19 martie 2011, adică din ziua săvârșirii infracțiunii și pînă la ziua pronunțării prezentei decizii au expirat 2 ani.

Conform prevederilor din articolul 60 alin. (1) lit.a) Cod penal, inculpatul necesită a fi liberat de răspundere penală, deoarece din ziua săvârșirii infracțiunii prevăzută la articolul 183 alin.(1) Cod penal, clasificată conform articolului 16 Cod penal, ca fiind ușoară, au expirat 2 ani.

Conform articolului 332 alin.(1) Cod de procedură penală, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei se constată temeiul prevăzut în art.275 pct.4), 285 alin.(1) Cod de procedură penală - a intervenit termenul de prescripție, instanța, prin sentință motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă.

Astfel, instanța de apel, a adoptat soluția prevăzută la art. 391 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală: încetarea procesului penal din motivul că există circumstanța care exclude tragerea la răspundere penală - prescripția tragerii la răspundere penală.

5. Decizia instanței de apel se contestă cu recurs ordinar, de către inculpat și apărătorul său, Coptu Sergiu, care solicită casarea acesteia, cu menținerea sentinței, invocând argumente identice cu cele menționate în susținerile verbale depuse în instanța de apel: dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor administrate la caz de către instanța de apel, ca urmare fiind eronat recunoscut vinovat Mîndru A.A. de cele incriminate, precum și: necercetarea și neverificarea probelor de către instanța de apel, lipsa în acțiunile inculpatului a elementelor componente, instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel.

6. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul, a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat prin care a solicitat respingerea acestuia ca inadmisibil. Din textul recursului declarat se evidențiază că, recurentul își motivează recursul prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, temei ce nu se conține în cele prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

7. Judecând motivele recursului în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție concluzionează, că acesta urmează a fi respins din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța este în drept să respingă recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărîrii atacate, în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat). Recursul este nefondat atunci cînd hotărîrea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Conform art. 427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în baza temeiurilor stipulate în acest articol.

7.1. Din textul recursului declarat, se constată că recurenții invocă drept temeiuri de declarare a acestuia prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, și anume, menționînd că: *„instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel și atît instanța de fond cît și instanța de apel au neglijat faptul că în acțiunile inculpatului lipsesc elementele componente de infracțiune”*.

Colegiul lărgit, verificînd argumentele recursului, în raport cu actele cauzei și decizia instanței de apel care este recurată, constată că instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu exigențele stipulate exhaustiv în art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la admiterea apelului declarat de procuror.

Așadar, conform art. 410 alin. (1), 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecînd apelul, este obligată să verifice legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, iar rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în prima instanță. Decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept

care au dus la admiterea sau respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției respective.

La fel, Colegiul lărgit reține că, în conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță și conform materialelor din dosar, ajungând la concluzia corectă că sentința urmează a fi casată, cu pronunțarea unei noi soluții în acest aspect, care este expusă desfășurat și argumentat în pct. 4 din prezenta decizie.

Or, în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, iar instanța de apel a dat răspuns la toate argumentele invocate de procuror în apel, precum și de partea apărării în susținerile verbale depuse în scris în instanța de apel (f.d. 45-57, v.III), specificând motivele pe care și-a întemeiat soluția adoptată, la caz, de admitere a apelului declarat de procuror, pronunțând o nouă soluție.

Reieșind din cele expuse, instanța de recurs apreciază drept vădit neîntemeiate criticile recurenților privitor la cele invocate precum că instanța de apel a adoptat o decizie ilegală în privința lui Mîndru A.A. Totodată, menționându-se că Colegiul penal al instanței de apel a ajuns la concluzia corectă că probele cercetate, coroborînd între ele, formează un ansamblu probatoriu prin care evident se dovedește vinovăția inculpatului Mîndru A.A. de săvîrșirea infracțiunii imputate.

Asupra celor constatate se impune și mențiunea că, chestiunea de apreciere a probelor dată de instanța de apel, invocată de recurenți în cererea de recurs, ține de starea de fapt a cauzei, iar stabilirea acesteia este de competența instanței de fond și apel. Prin urmare, în lumina jurisprudenței constante a Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție, se reține că regula generală desprinsă din dispozițiile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că la etapa de judecare a recursului ordinar instanța de recurs verifică erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în speță.

7.2. În continuare, instanța de recurs se va expune punctat asupra alegațiilor recurenților prin prisma erorilor invocate de ultimii, reglementate de art. 427 Cod de procedură penală.

Din textul recursului declarat, se constată că recurenții critică decizia instanței de apel pentru că: „*instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel*”, eroarea respectivă de drept fiind prevăzută de pct. 6) din alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală.

Pornind de la acest temei și analizându-l în raport cu textul deciziei atacate, Colegiul lărgit constată că instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la admiterea apelului declarat de procuror și adoptarea soluției expuse în pct. 4 din prezenta decizie.

Cu referire la cele invocate de recurent precum că, instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel, Colegiul lărgit menționează că

motivarea hotărârii este un proces de analiza și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de față. Investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării recerțării judecătorești, a expus situația de fapt reținută pe baza probatoriului administrat și a concluzionat corect ca aceasta se circumscrie încadrării juridice în baza art. 183 alin. (1) Cod penal, potrivit căreia Mîndru A.A. a fost recunoscut vinovat.

Mai mult, din materialele dosarului rezultă, că instanța de apel la examinarea cauzei, a ținut seama în deplină măsură de prevederile art. 27, 99 - 101 Cod de procedură penală, a cercetat sub toate aspectele probele administrate, le-a verificat minuțios, dându-le o reapreciere proprie, justă, prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, care în ansamblul lor au confirmat vinovăția inculpatului Mîndru A.A. în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 183 alin. (1) Cod penal, și anume, *încălcarea regulilor de protecție a muncii, adică, încălcarea de către o persoană care gestionează o organizație comercială a tehnicii securității muncii, dacă această încălcare a provocat accidente cu oameni.*

La fel, Colegiul largit reține că, în conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor administrate la caz, ajungînd la concluzia că sentința atacată urmează a fi casată, cu încadrarea acțiunilor inculpatului în baza art. 183 alin. (1) Cod penal.

Or, în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată, instanța de apel a dat răspuns la toate argumentele invocate de procuror, inculpat și apărătorul acestuia, specificând motivele pe care și-a întemeiat soluția adoptată, la caz, de admitere a apelului, casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărîri, prin care Mîndru A.A. a fost recunoscut vinovat de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 183 alin. (1) Cod penal, și în baza art. 60 alin. (1) lit. (a) Cod penal a fost liberat de răspundere penală, în legătură cu expirarea termenului de prescripție.

7.3. În continuare, Colegiul penal privitor la pretinsa încălcare a pct. 8) din alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, invocată de recurenți relevă că potrivit dispoziției punctului respectiv: *„hotărîrea instanței de apel conține o eroare de drept atunci cînd nu au fost întrunite elementele infracțiunii”*.

Nici acest temei nu și-a găsit confirmare la examinarea cauzei, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de către recurenți.

Sub aspectul situației de *„neîntrunire a elementelor infracțiunii”*, se înțeleg acele cazuri cînd s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea).

La caz, se constată că instanța de apel a cercetat toate probele administrate în cauză și le-a dat o apreciere obiectivă, care în ansamblul, au confirmat vinovăția inculpatului de cele imputate. Conținutul probelor și valoarea lor probatoare a fost analizată minuțios în textul prezentei decizii și temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea acestor probe, instanța de recurs nu a stabilit.

Deși inculpatul pe întreg procesul penal a avut o poziție unică de nerecunoaștere a vinei în cele incriminate lui, însă instanța de apel întemeiat a conchis că aceasta nu generează achitarea lui Mîndru A.A., or în cursul judecării cauzei în apel au fost prezentate probe care înlătură dubiul judiciar și dovedesc cu certitudine vinovăția lui în cele imputate. Versiunea inculpatului este combătută prin probe pertinente, concludente, utile și veridice. Pe parcursul examinării cauzei în instanțele de judecată au fost stabilite cu certitudine că în acțiunile inculpatului se întrunesc elementele constitutive ale componenței de infracțiune prevăzute de art. 183 alin. (1) Cod penal, *încălcarea regulilor de protecție a muncii, adică, încălcarea de către o persoană care gestionează o organizație comercială a tehnicii securității muncii, dacă această încălcare a provocat accidente cu oameni.*

Astfel, în opinia Colegiului, instanța de apel contrar concluziei instanței de fond, întemeiat a constatat că, inculpatul întrunește elementele subiectului special prevăzut la art. 124 Cod penal și anume, persoana care gestionează o organizație comercială, obștească sau altă organizație nestatală, or prin persoană care gestionează o organizație comercială, obștească sau altă organizație nestatală se înțelege persoana căreia, în organizația indicată sau într-o subdiviziune a acesteia, i se acordă, permanent sau provizoriu, prin numire, alegere sau în virtutea unei însărcinări, anumite drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor sau pionilor administrative de dispoziție ori organizatorico-economice.

Or, dirijarea procesului de construcție de pe șantierul din str. Șoseau Balcani 4/4, mun. Chișinău, ce aparține SA „Consam”, constituie exercitarea unor acțiuni administrative, de dispoziție și organizatorice.

Această concluzie rezultă din obligațiunile inculpatului (f.d. 56-58, v.I), funcția căruia deși se numea șef de sector de șantier, reieșind din atribuțiile funcționale numite, de facto el exercita atribuțiile dirigintelui de șantier, fiind direct responsabil de asigurarea și exploatarea corectă a schelelor în conformitate cu normativele în vigoare, neglijarea cărora au dus la cauzarea vătămarilor corporale grave părții vătămate Crîșmaru V.

Instanța de fond a motivat achitarea lui Mîndru A.A., prin aceea că fapta sa nu întrunește elementele infracțiunii, întrucât nu a fost stabilită legătura causală între încălcarea regulilor de protecție a muncii și urmările care au survenit.

Însă Colegiul consideră că, instanța de apel în mod just a considerat temeiul indicat de către instanța de fond întru achitarea inculpatului ca neîntemeiat și neconform circumstanțelor stabilite în cadrul cercetării judecătorești, deoarece potrivit concluziilor raportului de expertiză a tehnicii securității muncii nr. 1025/12 (f.d. 131-139, v.I), conținutul lucrărilor de pregătire a locului de lucru pentru muncitorii care urmau să efectueze și respectiv au efectuat lucrări de astupare a

rosturilor de pe podul uneia din încăperile etajului doi pe șantierul de construcție a blocului locativ cu două nivele de pe șos. Balcani, deservit de SA „Consam” și efectuate la data de 19.03.2011 nu corespundeau cerințelor tehnicii securității muncii.

Astfel, accidentul produs, soldat cu cauzarea vătămarilor corporale grave a angajatului SA „Consam”, Crîșmaru V. reprezintă accident de muncă grav. Între nerespectarea cerințelor pct. 7 alin. 23) al Instrucțiunii de serviciu a dirigintelui de șantier a SA „Consam” aprobată la 01 aprilie 2010 de către directorul SA „Consam”, și producerea accidentului din 19 martie 2011, există legătură cauzală directă.

Mai mult ca atât, potrivit aceluiași concluzii, prin asigurarea cu schelă corespunzătoare pentru efectuarea lucrărilor menționate și prin supravegherea corespunzătoare a desfășurării lucrărilor de către dirigințele de șantier Mîndru A.A., probabilitatea producerii accidentului putea fi redusă la minim.

De asemenea, Colegiul evidențiază corectitudinea concluziei instanței de apel, precum instanța de fond eronat a stabilit că aprovizionarea tuturor suporterilor de desfășurare a lucrului nu ținea de competența șefului de sector, adică a inculpatului, constatare ce vine în contradicție cu prevederile pct. 7 alin. 23) al Instrucțiunii de serviciu a dirigintelui de șantier a SA „Consam”, aprobată la 01 aprilie 2010 de către directorul SA „Consam”, și semnată de către inculpat, potrivit căruia dirigințele de șantier sau șeful de sector, trebuie să asigure starea bună și exploatarea corectă a schelelor în conformitate cu normativele în vigoare. Ca rezultat al neîndeplinirii acestor atribuții și au survenit urmărirea prejudiciabile.

Analizînd conținutul deciziei, Colegiul consideră că, instanța de apel în mod just a considerat că există temei pentru a da o nouă apreciere probelor și ca urmare constatînd corect că, starea de fapt stabilită de prima instanță nu concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate, relevate în cuprinsul sentinței.

Colegiul constată că instanța de apel corect a concluzionat precum la caz este prezentă o discordanță între cele reținute de instanța de fond și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții de cît cea pe care materialul probator o susține.

Instanța de apel a soluționat cazul, examinînd toate probele în ansamblu, unele probe fiind motivat respinse, altele acceptate. La aprecierea probelor judecătorii sunt independenți, nefiind legați de opinia altor persoane, iar dezacordul unei părți, în acest sens, nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare.

Astfel, Colegiul menționează că instanța de apel, uzînd de dreptul de a verifica legalitatea și temeinicia sentinței atacate, prin efectuarea atât a unei aprecieri proprii asupra veracității fiecărui mijloc de probă în parte, cît și a unei aprecieri de ansamblu a concluziei finale dedusă din totalitatea probelor administrate, și-a format o convingere intimă, proprie cu privire la starea de fapt, contrară cu cea constatată de prima instanță, deducînd oportunitatea unei soluții de recunoaștere a lui Mîndru A.A. vinovat de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 183 alin. (1) Cod penal.

Cu referire la argumentul recurentului, privind modalitatea de apreciere a probelor, instanța de recurs constată că instanța de apel, ținând cont de prevederile art. 99-101 Cod de procedură penală, a cercetat sub toate aspectele probele prezentate de către părți, a audiat inculpatul, partea vătămată, a cercetat probele administrate la dosar, dând citire materialelor cauzei, verificându-le și apreciindu-le just prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, ca urmare corect a stabilit starea de fapt. Ca rezultat pentru considerentele de fapt și de drept expuse, Colegiul va menține soluția instanței de apel în privința lui Mîndru A.A., ca o consecință directă a prezenței probelor în sensul învinuirii înaintate.

În concluzie, Colegiul atestă că, criticele recurenților referitoare la greșita condamnare a inculpatului, sub aspectul săvîrșirii infracțiunii prevăzute de art. 183 alin. (1) Cod penal, nu sunt întemeiate și nu pot determina adoptarea unei soluții contrare celei adoptate de instanța de apel.

Colegiul penal apreciază că situația de fapt a fost stabilită de instanța de apel în urma analizei coroborate a întregului ansamblu probator administrat și ca urmare anume instanța de apel este cea care a procedat la o corectă încadrare juridică, fiind stabilită o corectă determinare și constatare juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvîrșite de inculpat și semnele componente de infracțiune prevăzute de art. 183 alin. (1) Cod penal.

Astfel, se constată că în cauză s-au stabilit toate elementele componente ale infracțiunii, inclusiv și subiectul special, și legătura causală dintre acțiunile inculpatului și urmările prejudiciabile cauzate părții vătămate.

Ca urmare, Colegiul penal consideră că nu este incident cazul de casare prevăzut de dispoziția art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, apreciind ca fiind neîntemeiate criticile formulate sub acest aspect de către recurenți.

7.4. Privitor la criticele recurenților că instanța de apel contrar prevederilor art. 414 alin. (6) Cod de procedură penală, nu a cercetat și verificat în ședința de judecată probele, dar s-a bazat pe acestea la adoptarea hotărîrii instanța de recurs relevă următoarele.

Potrivit procesului verbal al ședinței de judecată din data de 31 octombrie 2014 (f.d. 63-73, v.III), au fost verificate și cercetate toate probele solicitate cît de procuror și avocatul Railean A., atît și de inculpat și avocatul Coptu S.

Instanța de apel a cercetat toate probele administrate de prima instanță, dîndu-le citire, la care apărarea nu a intervenit cu nici o obiecție.

Prin urmare, Colegiul lărgit apreciază criticile recurenților sub acest aspect, ca fiind vădit neîntemeiate, dat fiind că instanța de apel, a respectat exigențele prevăzute de art. 414 Cod de procedură penală și a judecat, conform legii, cauza penală în privința lui Mîndru A.A., în fapt și în drept.

7.5. În acest context, Colegiul penal concluzionează că argumentele invocate de către recurenți în recurs sunt neîntemeiate, fapt ce determină incontestabil concluzia de respingere a recursului ca inadmisibil, cu menținerea hotărîrii contestate.

8. În conformitate cu prevederile art. 434 - 435 alin. (1) pct.1) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Se respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către inculpatul, Mîndru Anatolie și apărătorul său, Coptu Sergiu, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 noiembrie 2014, în cauza penală privindu-l pe **Mîndru Anatolie Andrei**.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la 28 aprilie 2015.

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Covalenco Elena

Diaconu Iurie

Guzun Ion

Toma Nadejda